

عنوان مقاله:

مطالعه سازه های بادگیر و بهینه سازی مقطع بادگیر تحت اثر انرژی تجدیدپذیر باد به عنوان یک سیستم تهویه مطبوع در معماری قدیمی ایرانی

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مصالح و سازه های نوین در مهندسی عمران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

امیلاد جهانگیری - دانشجوی مهندسی عمران

منصور پرویزی - استادیار دانشگاه یاسوج

عبدالرضا زارع

خلاصه مقاله:

مهندسان و معماران ایرانی در گذشته از عامل تجدیدپذیر باد جهت پایین آوردن دمای خانه و همچنین جهت وارد نمودن هوای مطبوع به درون ساختمان و راحتی بیشتر در مناطق گرم و کویری استفاده میکردند در سازه های بادگیر انرژی تجدیدپذیر باد استفاده شده که عملکرد این سازه ها بسیار شبیه به کولهای ابی امروزی میباشد از آنجا که امروزه انرژی نقش مهمی را در پیشرفت های صنعتی ایفا می کند و باتوجه به محدود بودن منابع فونت های انرژی استفاده از انرژیهای تجدیدپذیر مانند باد آب و ... به عنوان گزینه ای مناسب مورد توجه می باشد انرژیهای تجدیدپذیر علاوه بر مقرون بصره بودن در داشتن محیط زیستی پاک و بدون آلودگی نقش مهمی را ایفا می کند این سازه ها که در مناطق مختلف ایران از دیر زمان مورد استفاده قرار میگرفتند تحت تاثیر نیروی باد در قسمت برجک سازه دچار تخریب می شدند از این رو بررسی سازه های قدیمی مانند بادگیرها که در گذشته استفاده فراوانی داشتند به نحوی که باعث استفاده در عصر مدرن گردد حائز اهمیت بوده و ارایه مدلهایی جدید جهت بهینه سازی آنها قابل تامل است

کلمات کلیدی:

نیروی باد، انرژی تجدیدپذیر، سازه های بادگیر، مهندسی سنتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/204977>

